

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Af den gamle Vinhandlers Optegnelser

Citation: Wied, Gustav: "Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968", i Wied, Gustav: *Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 236. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied12val-shoot-idm140179867047872/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968

Torsdag Aften samme Resultat. Svagt Lys som af en Natlampe i Sovekammeret. Gardinerne rullet ned, Døren låset.

Hun er aabenbart syg og sengeliggende. Og jeg er ude af Stand til at komme i Rapport til hende eller bringe Hjælp om fornødent. Forhaabentlig har Olga faaet en Nøgle, saa at hun kan lukke sig selv ind og tilse L. Men jeg kender ikke Olgas Adresse, saa jeg kan ikke opsøge hende og faa noget at vide. Jeg er meget ked af at gaa i denne Uvished; stoler ikke heller rigtig paa Olga som Sygeplejerske. Kunde bare som i gamle Dage min Hovednøgle ogsaa lukke op her, skulde det ikke vare længe, inden jeg sad ved hendes Seng og plejede hende; men hvad kan jeg nu gøre?

— — —
Fredag samme Resultat.

Om Lørdagen, d. 2den, var det Ls Fødselsdag. Den Dag havde hun ikke i mange Aar været her i Landet; og jeg var spændt paa, hvorledes den skulde tilbringes i Aar.

For tyve Aar siden sendte jeg hende paa den Dag en Blomsterbuket tidligt om Formiddagen; ved Middagstid sendte jeg hende en smuk Mahognitræs Kommode, som hun længe havde ønsket sig; om Eftermiddagen drak jeg Kaffe hos hende oppe paa Kvisten i Peder Skramsgade og fulgte hende derpaa til Sporvognen, da hun skulde tilbringe Aftenen hos sin Søster, hvad jeg ikke turde indvende noget imod. Men jeg tog mig det meget nær, da jeg havde gjort sikker Regning paa selv at tilbringe Aftenen sammen med hende i National. Og jeg bandede i mit stille Sind Søsteren ind i det hedeste Helvede.

Men lad nu *det* hvile.

— — —
Ved 2—3 Tiden gik jeg hen til L.

I Dagligstuen var Gardinet oprullet, der stod Kaffekopper paa Bordet; men der var ingen L hjemme.

Kl. 5 ligesaa. Men Kopperne var forsvundne.

Skulde hun have glemt mig paa sin Fødselsdag?

Kl. 7½ var der Lys. Næppe havde jeg banket, før L lukkede op:

— Tænkte nok, det var Dem, Faber; jeg ventede Dem.